ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 17ης Μαρτίου 2004 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-183/02 και Τ-184/02,

El Corte Inglés, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον J. L. Rivas Zurdo, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον J. Crespo Carrillo,

καθού,

παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου, στην υπόθεση Τ-184/02,

Iberia Líneas Aéreas de España, SA, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τον A. García Torres, δικηγόρο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, στην υπόθεση Τ-183/02,

González Cabello, SA, με έδρα το Puente Genil (Ισπανία),

που έχουν ως αντικείμενο τις προσφυγές που ασκήθηκαν κατά δύο αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Μαρτίου 2002 (υποθέσεις R 798/1999-1 και R 115/2000-1), σχετικά με μια διαδικασία ανακοπής μεταξύ της González Cabello, SA, και της El Corte Inglés, SA, και με μια διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Iberia Líneas Aéreas de España, SA, και της El Corte Inglés, SA, αντίστοιχα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τη V. Tiili, πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 5ης Νοεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά

1 Στις 17 Ιουνίου 1997 η El Corte Inglés, SA, υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος MUNDICOR ως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (στο εξής: Γραφείο).

2 Η καταχώριση ζητήθηκε για όλα σχεδόν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των 42 κλάσεων της εβδόμης εκδόσεως της ταξινομήσεως προϊόντων και υπηρεσιών για τους σκοπούς της καταχωρίσεως σημάτων, η οποία υπήρξε το αντικείμενο του Διακανονισμού της Νίκαιας της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

3 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων,* αριθ. 27/98, της 14ης Απριλίου 1998.

4 Στις 14 Ιουλίου 1998, η González Cabello, SA, και η Iberia Líneas Aéreas de España, SA (στο εξής: Iberia ή παρεμβαίνουσα), άσκησαν χωριστές ανακοπές, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως αυτού του κοινοτικού σήματος.

Η ανακοπή της González Cabello

5 Η ανακοπή που άσκησε η González Cabello βασιζόταν στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, με το ισπανικό λεκτικό σήμα MUNDICOLOR, το οποίο κατατέθηκε προς καταχώριση στις 24 Ιουνίου 1996 και καταχωρίστηκε στις 5 Αυγούστου 1997 με τον αριθμό 2.036.336, προς δήλωση των ακόλουθων προϊόντων της κλάσεως 2 του προπαρατεθέντος Διακανονισμού της Νίκαιας: «χρώματα, βερνίκια, λάκες· μέσα προφυλάξεως από την οξείδωση και μέσα συντηρήσεως του ξύλου· χρωστικές ουσίες· αντιδιαβρωτικές ουσίες· ακατέργαστες φυσικές ρητίνες· μέταλλα σε φύλλα (ελάσματα) και σε μορφή σκόνης για ζωγράφους, διακοσμητές, τυπογράφους και καλλιτέχνες».

6 Η ανακοπή της González Cabello αφορούσε ορισμένα από τα προϊόντα που αναφέρονταν στην αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος, ήτοι τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 2 του προπαρατεθέντος Διακανονισμού της Νίκαιας: «χρώματα, βερνίκια, λάκες· μέσα προφυλάξεως κατά της σκωρίας και μέσα συντηρήσεως του ξύλου· χρωστικές ουσίες· αντιδιαβρωτικές ουσίες· ακατέργαστες φυσικές ρητίνες· μέταλλα σε φύλλα (ελάσματα) και σε μορφή σκόνης για ζωγράφους, διακοσμητές, τυπογράφους και καλλιτέχνες».

7 Με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 1999, το τμήμα ανακοπών του Γραφείου δέχθηκε την ανακοπή της στο σύνολό της.

8 Στις 19 Νοεμβρίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών κατά της αποφάσεως αυτής του τμήματος ανακοπών.

9 Με απόφαση της 22ας Μαρτίου 2002, η οποία εκδόθηκε επί της υποθέσεως R 798/1999-1, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή αυτή, με το σκεπτικό ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως για τον τελικό καταναλωτή λόγω της

ομοιότητας μεταξύ του προστατευόμενου από το προγενέστερο σήμα σημείου και του σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως κοινοτικού σήματος, και της ταυτότητας ή σχεδόν ταυτότητας των εν λόγω προϊόντων, την οποία δεν είχε αμφισβητήσει η προσφεύγουσα με την προσφυγή της.

Η ανακοπή της Iberia

10 Η ανακοπή που άσκησε η Iberia βασιζόταν στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, με δύο προγενέστερα σήματα, ήτοι:

— αφενός, το ισπανικό λεκτικό σήμα MUNDICOLOR, το οποίο κατατέθηκε προς καταχώριση την 1η Αυγούστου 1973, καταχωρίστηκε με αριθμούς 722.281 και 722.282 στις 4 Φεβρουαρίου 1977 και ανανεώθηκε στις 15 Απριλίου 1997, για «υπηρεσίες μεταφοράς ταξιδιωτών, εκδρομών και τουριστικών προσφορών», περιλαμβανόμενες στην κλάση 39, και για «υπηρεσίες προσωρινής καταλύσεως σε ξενοδοχείο, σχεδιασμού ταξιδίων και οργανώσεως διακοπών» της κλάσεως 42 του προπαρατεθέντος Διακανονισμού της Νίκαιας·

— αφετέρου, το διεθνές εικονιστικό σήμα, το οποίο περιλαμβάνει τους όρους «mundi» και «color» και το οποίο ισχύει ιδίως στη Γαλλία, την Ιταλία, την Αυστρία και τις χώρες της Benelux, το οποίο κατατέθηκε προς καταχώριση στις 12 Ιανουαρίου 1978, καταχωρίστηκε με αριθμό 434.732 και ανανεώθηκε στις 12 Ιανουαρίου 1998, σύμφωνα με το Σύμφωνο της Μαδρίτης περί της διεθνούς καταχωρίσεως εμπορικών σημάτων, της 14ης Απριλίου 1891, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, για «υπηρεσίες σχεδιασμού και οργανώσεως ταξιδίων» της κλάσεως 39 και «υπηρεσίες

καταλύσεως και παροχής διατροφής παρεχόμενες από ξενοδοχεία» της κλάσεως 42 του προπαρατεθέντος διακανονισμού της Νίκαιας. Το εικονιστικό σημείο του τελευταίου αυτού σήματος αναπαριστάται κατωτέρω:

11 Η ανακοπή αυτή αφορούσε ορισμένες από τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονταν στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ήτοι τις «υπηρεσίες μεταφοράς· συσκευασίας και αποθηκεύσεως εμπορευμάτων· οργανώσεως ταξιδίων» της κλάσεως 39 και τις «υπηρεσίες παροχής διατροφής και ποτών· υπηρεσίες προσωρινής κατάλυσης» της κλάσεως 42 του προπαρατεθέντος Διακανονισμού της Νίκαιας.

12 Με απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 1999, το τμήμα ανακοπών του Γραφείου δέχθηκε την ανακοπή της Iberia, εκτός από το μέρος που αφορούσε τις «υπηρεσίες συσκευασίας και αποθήκευσης εμπορευμάτων» της κλάσεως 39, οι οποίες αναφέρονταν στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

13 Στις 17 Ιανουαρίου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών κατά της αποφάσεως αυτής του τμήματος ανακοπών.

14 Με απόφαση της 22ας Μαρτίου 2002, η οποία εκδόθηκε επί της υποθέσεως R 115/2000-1, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή αυτή, κρίνοντας

μεταξύ άλλων ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως λόγω της ομοιότητας μεταξύ του προστατευόμενου από το προγενέστερο λεκτικό σήμα σημείου και του σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως κοινοτικού σήματος, δεδομένης της ταυτότητας ή σχεδόν ταυτότητας μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών, την οποία δεν είχε αμφισβητήσει η προσφεύγουσα με την προσφυγή της.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

15 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Ιουνίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε τις παρούσες προσφυγές, με αριθμό πρωτοκόλλου Τ-183/02 και Τ-184/02, αντίστοιχα.

16 Επί της υποθέσεως Τ-183/02, το Γραφείο κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου υπόμνημα αντικρούσεως στις 15 Οκτωβρίου 2002. Η González Cabello δεν έκανε χρήση του δικαιώματος παρεμβάσεως που της παρέχει το άρθρο 134, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

17 Επί της υποθέσεως Τ-184/02, η Iberia και το Γραφείο κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου τα υπομνήματά τους αντικρούσεως στις 20 Σεπτεμβρίου και στις 15 Οκτωβρίου 2002 αντίστοιχα.

18 Με διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 2003, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων Τ-183/02 και Τ-184/02 λόγω συναφείας, προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση αποφάσεως, κατ' άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.

19 Στην υπόθεση Τ-183/02 η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 17ης Σεπτεμβρίου 1999, καθώς και την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 22ας Μαρτίου 2002 επί της υποθέσεως R 798/1999-1·

— να διατάξει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος MUNDICOR για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 2 για τα οποία ζητείται η καταχώριση·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

20 Στην υπόθεση Τ-184/02 η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 15ης Νοεμβρίου 1999, καθώς και την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 22ας Μαρτίου 2002 επί της υποθέσεως R 115/2000-1·

— να διατάξει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος MUNDICOR για τις «υπηρεσίες μεταφοράς και οργανώσεως ταξιδίων» της κλάσεως 39 και για τις «υπηρεσίες παροχής διατροφής και ποτών και υπηρεσίες προσωρινής κατάλυσης» της κλάσεως 42·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

21 Στις δύο συναφείς υποθέσεις το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

22 Στην υπόθεση Τ-184/02 η Iberia ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

23 Κατά την προφορική διαδικασία που διεξήχθη στις 5 Νοεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι παραιτείται από τα αιτήματά της περί ακυρώσεως των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών και η παραίτηση αυτή καταχωρίστηκε στα πρακτικά της συνεδριάσεως του Πρωτοδικείου.

Σκεπτικό

24 Προς στήριξη των προσφυγών της η προσφεύγουσα προβάλλει σε αμφότερες τις υποθέσεις, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και, στην υπόθεση Τ-184/02, παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', και του άρθρου 43, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

25 Ενδείκνυται, κατ' αρχάς, η εξέταση του δεύτερου αυτού ισχυρισμού, δεδομένου ότι αποσκοπεί στην αμφισβήτηση και της δυνατότητας ακόμη να ληφθούν υπόψη τα προγενέστερα σήματα επί των οποίων στηρίχθηκε η ανακοπή της Iberia, καθώς και η εκτίμηση της υπάρξεως σε σχέση με τα σήματα αυτά κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επί του ισχυρισμού στην υπόθεση Τ-184/02 περί παραβάσεως του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', και του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της υποθέσεως Τ-184/02, φρονεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, η ανακοπή έπρεπε να είχε απορριφθεί, δεδομένου ότι τα προγενέστερα σήματα δεν είχαν χρησιμοποιηθεί ακριβώς με τη μορφή με την οποία καταχωρίστηκαν.

27 Η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η ίδια Iberia ενώπιον του τμήματος ανακοπών, από τα οποία προκύπτει, αφενός, ότι τα σήματά της χρησιμοποιήθηκαν σε συνδυασμό με την επωνυμία του δικαιούχου τους και με όρους όπως «mundos soñados» (ονειρεμένοι κόσμοι) ή «hotel color», και, αφετέρου, ότι συνοδεύονταν από ιδιαίτερη γραμματοσειρά. Δεδομένων των περιστάσεων αυτών, φρονεί ότι η γενόμενη χρήση των προγενέστερων σημάτων αλλοίωσε τον διακριτικό χαρακτήρα που είχαν με τη μορφή με την οποία είχαν καταχωριστεί. Κατά συνέπεια, το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω.

28 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι ο λόγος για τον οποίον δεν απαίτησε τη διεξαγωγή αποδείξεων για τη χρήση των προγενέστερων σημάτων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής, κατ' άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ήταν η αυθόρμητη προσκόμιση αποδείξεων εκ μέρους της Iberia. Για λόγους οικονομίας της δίκης δεν ήταν απαραίτητο να ζητήσει η προσφεύγουσα από την Iberia να προσκομίσει αποδείξεις της ουσιαστικής χρήσεως των προγενέστερων σημάτων, τις οποίες είχε ήδη προσκομίσει. Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι ο κανονισμός 40/94 προβλέπει τη δυνατότητα να κηρυχθεί άκυρο ένα σήμα λόγω ελλείψεως ουσιαστικής χρήσεως, στον ανακόπτοντα εναπόκειται να προσκομίσει αποδείξεις της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματός του και της ενδεχόμενης φήμης του σήματος αυτού.

29 Το Γραφείο υπερασπίζεται το κύρος της προσβαλλομένης αποφάσεως στο σημείο αυτό, υπενθυμίζοντας ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς παρατήρησε ότι το ζήτημα της χρήσεως των προγενέστερων σημάτων δεν είχε τεθεί από την προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

30 Το Γραφείο φρονεί ότι η απόδειξη της χρήσεως και η διεκδίκηση της φήμης είναι δύο διαφορετικά ζητήματα. Ειδικότερα, η φήμη είχε προβληθεί από την ανακόπτουσα υπέρ της, προκειμένου να επεκτείνει την προστασία του προγενέστερου σήματός της, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που δεν προσομοιάζουν με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα αυτό. Αντιθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 2, του ίδιου αυτού κανονισμού, η απόδειξη της χρήσεως έπρεπε να προσκομιστεί από την ανακόπτουσα «μετά από αίτηση του καταθέτη» για να αποδειχθεί η φήμη των προγενέστερων σημάτων του. Δεδομένου, όμως, ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε εγκαίρως την απόδειξη της χρήσεως των προγενέστερων σημάτων, ευλόγως το ΓΕΕΑ δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει, στο πλαίσιο του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, τις αποδείξεις που προσκόμισε η ανακόπτουσα για να αποδείξει τη φήμη των προγενέστερων σημάτων της.

31 Η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί τη λυσιτέλεια των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας σχετικά με την πραγματική χρήση των προγενέστερων σημάτων.

Ισχυρίζεται ότι ο όρος «mundicolor» είναι γνωστός και χρησιμοποιείται ευρέως στις διανομές. Η ταυτόχρονη χρησιμοποίηση σε ορισμένες περιπτώσεις του όρου αυτού και της επωνυμίας της είναι απολύτως φυσιολογική. Οι όροι «mundos soñados» και «hotel color» δεν χρησιμοποιούνται ποτέ σε σχέση με το σήμα MUNDICOLOR και δεν ανταποκρίνονται στα καταχωρισμένα σήματα των οποίων η παρεμβαίνουσα είναι δικαιούχος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

32 Με τον ισχυρισμό αυτόν η προσφεύγουσα επιδιώκει, κατ' ουσίαν, να κριθεί ότι εσφαλμένως το τμήμα προσφυγών αρνήθηκε ότι δεν είχε γίνει ουσιαστική χρήση εντός της Κοινότητας των προγενέστερων σημάτων της παρεμβαίνουσας για τις υπηρεσίες για τις οποίες είχαν καταχωριστεί και επί των οποίων στηρίχθηκε η ανακοπή, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94. Ειδικότερα, φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τα έγγραφα που είχε προσκομίσει η Iberia ενώπιον του τμήματος ανακοπών για να αποδειχθεί αν τα έγγραφα αυτά αποδείκνυαν τη χρήση των προγενέστερων σημάτων όπως επιβάλλει το άρθρο 43 του κανονισμού 40/94 ή αν, όπως φρονεί η προσφεύγουσα, μαρτυρεί, αντιθέτως, χρήση που αλλοιώνει τον διακριτικό χαρακτήρα τους με τη μορφή με την οποία καταχωρίστηκαν.

33 Κατ' αρχάς, πρέπει να διορθωθεί η αναφορά της προσφεύγουσας στο άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, διότι η εν λόγω παράγραφος αφορά μόνον τις συνέπειες της μη χρήσεως ενός προγενέστερου κοινοτικού σήματος, ενώ στην επίδικη περίπτωση το προγενέστερο σήμα της Iberia για το οποίο έγινε δεκτή η ανακοπή —το λεκτικό σήμα MUNDICOLOR— είναι εθνικό σήμα. Στην πραγματικότητα, εφαρμοστέες είναι οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού, καθώς η παράγραφος 3 ορίζει ως εφαρμοστέα την παράγραφο 2 «στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', υπό τον όρο ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα».

34 Επιπλέον, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 αφορά επίσης μόνον το κοινοτικό σήμα. Η διάταξη αυτή ορίζει την έννοια της χρήσεως του κοινοτικού σήματος σύμφωνα με τον προπαρατεθέντα κανονισμό, ιδίως για τους σκοπούς της εφαρμογής των διατάξεών του που προβλέπουν κυρώσεις για τη μη χρήση ενός τέτοιου σήματος. Επομένως, τα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία γίνεται αναφορά στο πλαίσιο της ανακοπής, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, καθώς και η χρήση ή η μη χρήση τους, δεν διέπονται από την εν λόγω διάταξη.

35 Δεν είναι, εξάλλου, αναγκαίο στην επίδικη περίπτωση να τεθεί το ερώτημα αν για τους σκοπούς της εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 2, σε συνδυασμό με αυτές της παραγράφου 3, του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94, η χρήση ή η μη χρήση ενός προγενέστερου εθνικού σήματος μπορεί να διαπιστωθεί και υπό το πρίσμα του άρθρου 15 του εν λόγω κανονισμού, με ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

36 Πράγματι, ορθώς το τμήμα προσφυγών δέχθηκε την ανακοπή βάσει του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94, κρίνοντας με την προσβαλλόμενη απόφασή του επί της υποθέσεως Τ-184/02 (σκέψη 18), ότι «το ζήτημα της χρήσεως των προγενεστέρως καταχωρισθέντων σημάτων δεν τέθηκε ούτε ενώπιον του τμήματος ανακοπών, ούτε στο δικόγραφο της προσφυγής».

37 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, μόνον όταν ο καταθέτων υποβάλλει σχετική αίτηση καλείται ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος που άσκησε ανακοπή να προσκομίσει αποδείξεις ότι κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσιεύσεως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στην εδαφική περιοχή εντός της οποίας απολαύει προστασίας για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες καταχωρίστηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του, ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση

38 Κατ' ουσίαν, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, για τους σκοπούς της εξετάσεως μιας ασκηθείσας κατ' άρθρο 42 του ίδιου κανονισμού ανακοπής, εφόσον δεν υποβληθεί αίτηση του καταθέσαντος για προσκόμιση αποδείξεων, τεκμαίρεται ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Η υποβολή τέτοιας αιτήσεως έχει, επομένως, ως αποτέλεσμα τη μεταφορά στον ανακόπτοντα του βάρους αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως (ή της υπάρξεως εύλογης αιτίας για τη μη χρήση) επί ποινή απορρίψεως της ανακοπής του, ενώ η απόδειξη αυτή πρέπει να προσκομιστεί εντός της προθεσμίας που τάσσει το Γραφείο, σύμφωνα με τον κανόνα 22 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1). Για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα αυτό πρέπει η αίτηση να έχει υποβληθεί ρητώς και εγκαίρως ενώπιον του Γραφείου.

39 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η έλλειψη αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως δεν μπορεί να τιμωρείται με απόρριψη της ανακοπής παρά μόνο στην περίπτωση που η απόδειξη αυτή απαιτήθηκε ρητώς και εγκαίρως από τον αιτήσαντα ενώπιον του Γραφείου.

40 Στην επίδικη περίπτωση, όμως, η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι ουδέποτε υπέβαλε ενώπιον του Γραφείου αίτηση του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.

41 Κατά συνέπεια, λαμβανομένου υπόψη και του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο, «σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρησης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι, καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα», ούτε το τμήμα ανακοπών ούτε το τμήμα προσφυγών είχαν τη δυνατότητα να απορρίψουν την ανακοπή βάσει του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94.

42 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να ανατραπεί από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν ζήτησε απόδειξη της χρήσεως λόγω του ότι η Iberia είχε προσκομίσει αυθορμήτως ενώπιον του τμήματος ανακοπών έγγραφα από τα οποία προέκυπτε ότι είχε κάνει χρήση των προγενέστερων σημάτων με μορφή διαφορετική από εκείνη με την οποία είχαν καταχωριστεί.

43 Το επιχείρημα αυτό είναι προφανώς αβάσιμο. Πράγματι, από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν προσκομίστηκαν από την Iberia ενώπιον του τμήματος ανακοπών για να αποδείξουν τη χρήση των προγενέστερων σημάτων της, αλλά για να αποδείξουν τη φήμη των εν λόγω σημάτων και να αναδείξουν έτσι την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (βλ., συναφώς, την παρατιθέμενη νομολογία στη σκέψη 67 κατωτέρω). Όμως η προσκόμιση των εγγράφων αυτών δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υποκαταστήσει την απαίτηση ρητής αιτήσεως του καταθέσαντος για απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως, προκειμένου το ζήτημα μιας τέτοιας χρήσεως να εξεταστεί και να επιλυθεί από το Γραφείο.

44 Υπ' αυτές τις συνθήκες δεν είναι αναγκαία η εξέταση, στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών κατά τρόπο εξαντλητικό (σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως Τ-184/02), του ζητήματος αν τα εν λόγω έγγραφα βεβαιώνουν ή όχι τη χρήση του σήματος MUNDICOLOR από την Iberia σύμφωνα με τα οριζόμενα από το άρθρο 43 του κανονισμού 40/94.

45 Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ισχυρισμού περί παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

46 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για το απαράδεκτο της καταχωρίσεως απαιτούνται σωρευτικώς η ταυτότητα ή η ομοιότητα των σημείων και η ταυτότητα ή η ομοιότητα των φερόντων τα σημεία αυτά προϊόντων ή υπηρεσιών. Υπενθυμίζει επίσης ότι, εφόσον δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημείων, η ταυτότητα μεταξύ των φερόντων αυτά προϊόντων και υπηρεσιών δεν ασκεί επιρροή στην υπόθεση για τους σκοπούς της εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

47 Στην επίδικη, όμως, περίπτωση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν ήθελε υποτεθεί ότι τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες κυκλοφορούν στους ίδιους εμπορικούς χώρους, οι συνολικές διαφορές μεταξύ των σημείων είναι αρκούντως σημαντικές ώστε να αποκλείουν κάθε κίνδυνο συγχύσεως.

48 Πρώτον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει την από ηχητικής απόψεως διαφορά μεταξύ των σημείων. Επισημαίνει τον διαφορετικό αριθμό συλλαβών και γραμμάτων που απαρτίζουν τα σημεία, ήτοι τρεις συλλαβές και οκτώ γράμματα στην περίπτωση του «mundicor» και τέσσερις συλλαβές και δέκα γράμματα στην περίπτωση του «mundicolor». Υπάρχει σαφής διαφορά μεταξύ των σημείων όχι μόνον από αυστηρώς ηχητικής απόψεως, ιδίως λόγω της διαφορετικής συνθέσεως των συνθετικών «cor» και «color», αλλά και από απόψεως τονισμού και εκφοράς όσον αφορά τον ρυθμό και τη μουσικότητα: το προς καταχώριση σήμα καταλήγει απότομα στην τρίτη τονιζόμενη συλλαβή, ενώ τα σήματα MUNDICOLOR έχουν λιγότερο απότομη κατάληξη, λόγω του ότι συνεχίζονται με μια ακόμη συλλαβή, επίσης τονιζόμενη.

49 Δεύτερον, η προσφεύγουσα επισημαίνει την οπτική διαφορά μεταξύ των επίδικων σημείων, η οποία προκύπτει από τον διαφορετικό αριθμό γραμμάτων που περιέχουν. Υπογραμμίζει ιδίως ότι το προς καταχώριση σήμα είναι βραχύτερο από τα προγενέστερα σήματα MUNDICOLOR.

50 Στο πλαίσιο της υποθέσεως T-184/02, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η οπτική διαφορά καθίσταται ακόμη εντονότερη αν το προς καταχώριση σήμα συγκριθεί με το προγενέστερο διεθνές σήμα, λόγω της χαρακτηριστικής γραμματοσειράς που διακρίνει το δεύτερο και του διαχωρισμού σε αυτό των όρων «mundi» και «color». Επιπλέον, συγκρίνει το προς καταχώριση σήμα με τα σημεία της Iberia, όπως προκύπτουν από τα έγγραφα που προσκόμισε η τελευταία ενώπιον του Γραφείου προκειμένου να αποδείξει τη φήμη των προγενέστερων σημάτων της. Η προσφεύγουσα επισημαίνει έτσι ότι, στις περισσότερες περιπτώσεις, τα προγενέστερα σήματα της Iberia είναι μικτά, εμφανίζουν πολύ χαρακτηριστική γραμματοσειρά και περιλαμβάνουν επίσης τους όρους «Iberia», «mundos soñados» ή «hotel color», γεγονός που εισάγει σημαντικά διαφοροποιά στοιχεία σε σχέση με το προς καταχώριση σήμα.

51 Τρίτον, η προσφεύγουσα εξηγεί τη διαφορά μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων από εννοιολογικής απόψεως.

52 Έτσι, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, πρώτον, το πρόθεμα «mundi», το οποίο αναφέρεται γενικώς στους όρους «mundial» (διεθνές, παγκόσμιο) ή «mundo» (κόσμος), δεν έχει από μόνο του διακριτικό χαρακτήρα. Εξάλλου, πολλά καταχωρισμένα σήματα περιλαμβάνουν το συνθετικό αυτό. Η σύγκριση, από εννοιολογικής απόψεως, πρέπει, κατά συνέπεια, να επικεντρωθεί ιδιαιτέρως στα συνθετικά «color» και «cor».

53 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στο σημείο MUNDICOLOR το πρόθεμα «mundi», το οποίο συνδέεται αναπόσπαστα με τον όρο «color», αναφέρεται σαφώς σε ορισμένο τομέα της πραγματικότητας, ήτοι στον κόσμο των χρωμάτων, και όχι στην υδρόγειο σφαίρα, στην οποία παραπέμπει ο όρος MUNDICOR. Εντούτοις, επισημαίνει ότι το πρόθεμα «mundi», ενωνόμενο με το μόριο «cor», τείνει να απολέσει κάθε περιεχόμενο που θα μπορούσε να προκαλεί κάποιον συνειρμό και μετατρέπεται σε στοιχείο εντελώς φανταστικό.

54 Τρίτον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το συνθετικό «color» (χρώμα) έχει σαφή έννοια και, δεδομένου ότι πρόκειται για προγενέστερο σήμα της González Cabello, αναφέρεται στο είδος των προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό, ενώ το συνθετικό «cor» στερείται άμεσου εννοιολογικού περιεχομένου.

55 Τέταρτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία μπορούν εύκολα να συνδεθούν στο πνεύμα των καταναλωτών το καθένα με τον δικαιούχο του και με τη φήμη του τελευταίου στην αγορά. Αφενός, η προσφεύγουσα χρησιμοποιεί πλήθος καταχωρισμένων σημάτων που καταλήγουν σε «cor» και η φήμη της στην ισπανική αγορά είναι αρκούντως μεγάλη ώστε να συνδέονται με αυτήν και άλλα σήματα που επίσης καταλήγουν σε «cor». Αφετέρου, από τα έγγραφα που προσκόμισε η Iberia ενώπιον του τμήματος ανακοπών προκύπτει ότι τα επίδικα στην υπόθεση Τ-184/02

προγενέστερα σήματα συνδέονται με τη διάσημη επωνυμία του δικαιούχου τους ή με άλλα λεκτικά στοιχεία, όπως «mundos soñados» ή «hotel color», τα οποία δηλώνουν σαφώς την εμπορική προέλευση των σημάτων αυτών.

56 Για να αποδείξει την ύπαρξη, αφενός, του πλήθους των εθνικών σημάτων που της ανήκουν και καταλήγουν στο συνθετικό «cor» και, αφετέρου, του πλήθους των καταχωρισμένων κοινοτικών σημάτων που περιλαμβάνουν τους όρους «mundi» και «mundo», η προσφεύγουσα και στις δύο υποθέσεις προσκομίζει σειρά εγγράφων και καλεί το Πρωτοδικείο να απευθύνει στο Oficina Española de Patentas y Marcas (ισπανικό γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων) και στο Γραφείο, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο β', του κανονισμού διαδικασίας, αιτήσεις παροχής πληροφοριών.

57 Το Γραφείο υπενθυμίζει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως συνεπάγεται μια κάποια ανεξαρτησία μεταξύ των παραγόντων που ελήφθησαν υπόψη και, ιδίως, μεταξύ της ομοιότητας μεταξύ των σημάτων και της ομοιότητας μεταξύ των δηλούμενων προϊόντων ή υπηρεσιών.

58 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών, το Γραφείο επιμένει και στις δύο υποθέσεις στην ταυτότητα ή σχεδον ταυτότητα μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών που φέρουν τα επίδικα σήματα.

59 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των σημείων, το Γραφείο, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-184/02, υπογραμμίζει ότι, εφόσον το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών δέχθηκαν την ανακοπή της Iberia λαμβάνοντας υπόψη το μοναδικό ισπανικό λεκτικό σήμα MUNDICOLOR, δεν υπάρχει λόγος συγκρίσεως του προς καταχώριση σήματος με το διεθνές εικονιστικό σήμα στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή της Iberia. Στην ίδια υπόθεση, το Γραφείο επισημαίνει, επιπλέον, ότι η σύγκριση μεταξύ των σημάτων πρέπει να βασίζεται στα σημεία όπως ακριβώς καταχωρίστηκαν.

60 Από μια συνολική σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων MUNDICOR και MUNDICOLOR, το Γραφείο συνάγει και στις δύο υποθέσεις το συμπέρασμα ότι τα δύο αυτά σημεία παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα από οπτικής και ηχητικής απόψεως, καίτοι δεν υπάρχει μεταξύ τους ομοιότητα από εννοιολογικής απόψεως που να ασκεί επιρροή στην υπόθεση.

61 Επομένως, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως για το κοινό του οικείου κράτους μέλους, ήτοι της Ισπανίας, λόγω της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων, καθώς και της ταυτότητας ή της μεγάλης ομοιότητας μεταξύ των φερόντων αυτά προϊόντων και υπηρεσιών.

62 Στην υπόθεση Τ-184/02, η προσφεύγουσα συμμερίζεται, κατ' ουσίαν, τα επιχειρήματα που ανέπτυξε το Γραφείο και υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι στην επίδικη περίπτωση η ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων αποδεικνύεται πλήρως. Αναφερόμενη στις διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών σχετικά με την οπτική και ηχητική ομοιότητα των εν λόγω σημείων, τις οποίες θεωρεί αποδεδειγμένες, η παρεμβαίνουσα επισημαίνει την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των όρων «mundicor» και «mundicolor» και από εννοιολογικής απόψεως, δεδομένου ότι το κοινό πρόθεμα «mundi», το οποίο παραπέμπει στο «mundo» (κόσμος) ή «mundial» (διεθνές, παγκόσμιο), είναι το κυρίαρχο στοιχείο από εννοιολογικής απόψεως.

63 Λαμβανομένης υπόψη και της πλήρους συμπτώσεως, που διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, μεταξύ των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του κοινοτικού σήματος και των υπηρεσιών που φέρουν τα προγενέστερα σήματα, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι η καταχώριση και η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση στον ίδιο οικονομικό κλάδο με αυτόν των δικών της σημάτων θα προκαλέσουν αναπόφευκτα κίνδυνο συγχύσεως και συσχετίσεως για το κοινό, λόγω της φήμης των τελευταίων, και θα της προκαλέσουν σοβαρή ζημία. Για να υπογραμμίσει τη φήμη των προγενέστερων σημάτων της, η παρεμβαίνουσα επισημαίνει ότι έχει καταχωρίσει το λεκτικό σήμα MUNDICOLOR σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο και ότι είναι δικαιούχος, εκτός των σημάτων στα οποία βασίζεται η ανακοπή της, και άλλων εικονιστικών σημάτων που περιέχουν τον όρο «mundicolor» και που έχουν καταχωριστεί στην Ισπανία ή σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

64 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), και του Πρωτοδικείου σχετικά με τον κανονισμό 40/94, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το ενδεχόμενο να πιστέψει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεόμενες μεταξύ τους οικονομικώς επιχειρήσεις [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 25, και της 15ης Ιανουαρίου 2003, T-99/01, Mystery Drinks κατά ΓΕΕΑ — Karlsberg Brauerei (MYSTERY), Συλλογή 2003, σ. II-43, σκέψη 29].

65 Ο κίνδυνος συγχύσεως στο πνεύμα του κοινού πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22, προμνημονευθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 16, και Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 18, και απόφαση της 22ας Ιουνίου 2000, C-425/98, Marca Mode, Συλλογή 2000, σ. I-4861, σκέψη 40· προπαρατεθείσες αποφάσεις Fifties, σκέψη 26, και MYSTERY, σκέψη 30).

66 Η συνολική αυτή εκτίμηση συνεπάγεται κάποια αλληλεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, της ομοιότητας των σημάτων καθώς και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως. Η αλληλεξάρτηση μεταξύ των παραγόντων αυτών βρίσκει την έκφρασή της στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με την οποία η έννοια της ομοιότητας πρέπει να ερμηνεύεται σε σχέση με τον κίνδυνο συγχύσεως, η εκτίμηση του οποίου εξαρτάται ιδίως από το πόσο γνωστό είναι το σήμα στην αγορά, και από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των σημαινομένων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 17, Lloyd Schufabrik Meyer, σκέψη 19, Fifties, σκέψη 27, και MYSTERY, σκέψη 31).

67 Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι όσο πιο σημαντικός είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος συγχύσεως (προπαρατεθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 24, και Canon, σκέψη 18) και ότι αυτός πρέπει να διαπιστώνεται είτε σε σχέση με τις σύμφυτες ιδιότητες του σήματος είτε λόγω του ότι το σήμα είναι παγκοίνως γνωστό (προπαρατεθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 18, και MYSTERY, σκέψη 34).

68 Επιπλέον, ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνεται τα σήματα ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών έχει καθοριστική σημασία για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως ολότητα και δεν προβαίνει σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προμνημονευθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 25, Fifties, σκέψη 28, και MYSTERY, σκέψη 32). Στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εκτιμήσεως, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά είναι αναγκασμένος να επαφίεται στην ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των αντίστοιχων προϊόντων ή υπηρεσιών (προμνημονευθείσες αποφάσεις Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 26, Fifties, σκέψη 28, και MYSTERY, σκέψη 32).

69 Στην επίδικη υπόθεση, είναι σκόπιμη η υπόμνηση ότι η González Cabello και η Iberia άσκησαν χωριστές ανακοπές η καθεμία κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, επικαλούμενες την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, αφενός, με το ισπανικό λεκτικό σήμα MUNDICOLOR, το οποίο προσδιορίζει προϊόντα της κλάσεως 2 του προμνημονευθέντος διακανονισμού της Νίκαιας, και, αφετέρου, με το ισπανικό λεκτικό σήμα MUNDICOLOR και το διεθνές εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τους όρους «mundi» και «color», τα οποία προσδιορίζουν υπηρεσίες της κλάσεως 39 και 42 του ίδιου διακανονισμού.

70 Με την προσβαλλομένη στην υπόθεση Τ-184/02 απόφαση (σκέψη 16), το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών, εφόσον ορθώς διαπίστωσε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του λεκτικού σήματος της Iberia, μπορούσε νομίμως να αποστεί από την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου διεθνούς εικονιστικού σήματος. Έτσι, απέρριψε τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί της απουσίας τέτοιας εκτιμήσεως και απέστη από την εκτίμηση αυτή.

71 Η προσφεύγουσα αδίκως παραπονείται για τη συλλογιστική αυτή του τμήματος προσφυγών, σύμφωνα με την οποία, «εφόσον μία ανακοπή έγινε δεκτή βάσει ενός από τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς κατά του αιτουμένου σήματος, δεν χρειάζεται να εξεταστεί κατά πόσον θα μπορούσε να γίνει δεκτή βάσει των λοιπών προβαλλόμενων ισχυρισμών» (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψη 16).

72 Δεδομένου ότι η ανακοπή της Iberia έγινε δύο φορές δεκτή βάσει του προγενέστερου λεκτικού σήματος, οποιοσδήποτε ισχυρισμός σε σχέση με τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου εικονιστικού σήματος μπορούν να ασκήσουν επιρροή στην υπόθεση μόνον αν το Πρωτοδικείο, βασιζόμενο σε άλλα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, αποκλείσει, αντίθετα απ' ό,τι έπραξε το τμήμα προσφυγών, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως για το ισπανικό κοινό μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου λεκτικού σήματος της Iberia.

73 Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο της εξετάσεως του παρόντος ισχυρισμού, επιβάλλεται η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ, αφενός, του κοινοτικού λεκτικού σήματος MUNDICOR του οποίου ζητείται η καταχώριση, αφετέρου, των προγενέστερων λεκτικών σημάτων MUNDICOLOR που ανήκουν στην González Cabello και στην Iberia.

74 Δεδομένης της φύσεως των εν λόγω προϊόντων και των υπηρεσιών, που είναι στο σύνολό τους κοινής καταναλώσεως, και του ότι τα προγενέστερα λεκτικά σήματα έχουν καταχωριστεί και απολαύουν προστασίας στην Ισπανία, το κοινό στο οποίο απευθύνονται και σε σχέση με το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί ο κίνδυνος συγχύσεως αποτελείται από τους μέσους καταναλωτές του κράτους μέλους αυτού, οι οποίοι είναι ως επί το πλείστον ισπανόφωνοι.

— Επί της συγκρίσεως των επίδικων προϊόντων και υπηρεσιών

75 Όσον αφορά την σύγκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών, πρέπει να σημειωθεί ότι στις δύο προσβαλλόμενες αποφάσεις το τμήμα προσφυγών, χωρίς να προβεί σε ίδια ανάλυση, έκρινε ότι υπήρχε ταυτότητα ή σχεδόν ταυτότητα μεταξύ, αφενός, των φερόντων τα προγενέστερα λεκτικά σήματα προϊόντων και υπηρεσιών, και, αφετέρου, των προϊόντων και υπηρεσιών τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος και για τα οποία έγινε δεκτή η ανακοπή. Πράγματι, το τμήμα ανακοπών διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την εκτίμηση αυτή του τμήματος ανακοπών.

76 Εφόσον η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την εκτίμηση αυτήν ούτε με τις εξεταζόμενες προσφυγές και δέχεται, επομένως, ότι είναι δεδομένος ένας πολύ υψηλός βαθμός ομοιότητας (ταυτότητα ή σχεδόν ταυτότητα) μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, αλλ' ισχυρίζεται, αντιθέτως, ότι αυτά δεν είναι όμοια ούτε, πολλώ μάλλον, ταυτίζονται, και ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους, πρέπει η εξέταση να περιοριστεί στα δύο αυτά σημεία.

— Επί της συγκρίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

77 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, ηχητική ή εννοιολογική ομοιότητα των

εξεταζομένων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (προμνημονευθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 25, και Canon, σκέψη 16). Επιπλέον, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η ηχητική και μόνον ομοιότητα δύο σημάτων μπορεί να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, προμνημονευθείσα απόφαση Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 28).

78 Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει σύγκριση των αντιπαρατιθεμένων εν προκειμένω σημείων από οπτικής, ηχητικής και εννοιολογικής απόψεως, αφού διευκρινιστεί ότι τις συγκρινόμενες λέξεις αποτελούν, όπως ορθώς υπενθύμισε το Γραφείο, αφενός, το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, και, αφετέρου, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, τα προγενέστερα σήματα όπως έχουν καταχωριστεί στην Ισπανία, δηλαδή το λεκτικό σήμα MUNDICOLOR.

79 Με την προσβαλλόμενη στην υπόθεση T-183/02 απόφαση, το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε σύγκριση από οπτικής απόψεως των σημάτων MUNDICOR και MUNDICOLOR. Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε στην ηχητική ομοιότητά τους, την οποία η προσφεύγουσα αμφισβήτησε ενώπιόν του. Ισχυρίστηκε, συναφώς, ότι «τα δύο σήματα έχουν κοινά τα επτά πρώτα γράμματα, που αποτελούν και τις τρεις πρώτες συλλαβές, καθώς και το τελευταίο γράμμα». Ισχυρίστηκε επίσης ότι η μόνη διαφορά μεταξύ των σημάτων αυτών συνίσταται στα επιπλέον γράμματα «lo» που αποτελούν την τέταρτη συλλαβή του προγενέστερου σήματος· ότι επειδή τα γράμματα αυτά είναι ενωμένα με τα γράμματα «o» και «r», δεν μεταβάλλουν «αισθητώς το άκουσμα του σήματος»· ότι «συνήθως οι πρώτες συλλαβές είναι αυτές που επηρεάζουν περισσότερο την αντίληψη του καταναλωτή» (σκέψη 16 της εν λόγω αποφάσεως).

80 Με την προσβαλλομένη στην υπόθεση T-184/02 απόφαση, το τμήμα προσφυγών προέβη σε σύγκριση των σημάτων MUNDICOR και MUNDICOLOR τόσο από οπτική όσο και από ηχητική άποψη, υπογραμμίζοντας ότι «έχουν κοινά τα επτά πρώτα γράμματα, [...] παρουσιάζουν ίδια οπτική εικόνα

και ίδιο άκουσμα» και η μόνη τους διαφορά συνίσταται στο ότι το σήμα της προσφεύγουσας καταλήγει σε «or», ενώ το σήμα της ανακόπτουσας καταλήγει σε «olor». Επειδή, όμως, η διαφορά αυτή βρίσκεται στο τέλος των δύο λέξεων, ελκύει λιγότερο την προσοχή και δεν αλλοιώνει, ως εκ τούτου, σημαντικά την προφανή οπτική και ηχητική ομοιότητα των δύο σημείων (σημείο 21 της εν λόγω αποφάσεως).

81 Από οπτικής απόψεως πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι ομοιότητες μεταξύ των λεκτικών σημάτων MUNDICOLOR και του σήματος MUNDICOR του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι πολύ έντονες. Όπως τονίστηκε από το τμήμα προσφυγών, η μόνη διαφορά από οπτικής απόψεως μεταξύ των σημάτων συνίσταται στα δύο επιπλέον γράμματα «lo» που χαρακτηρίζουν τα προγενέστερα σήματα και που, όμως, έπονται, στα σήματα αυτά, έξι γραμμάτων τοποθετημένων ακριβώς όπως στο σήμα MUNDICOR και, αφετέρου, ακολουθούνται από το γράμμα «r», στο οποίο καταλήγει και το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Λαμβανομένου υπόψη ότι, όπως ορθώς έκριναν το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών, ο καταναλωτής δίνει μεγαλύτερη σημασία στο αρχικό μέρος των λέξεων, η παρουσία της ίδιας ρίζας «mundico» στα αντιπαρατιθέμενα σημεία δημιουργεί μεγάλη οπτική ομοιότητα, η οποία ενισχύεται ακόμη περισσότερο από την παρουσία του γράμματος «r» στο τέλος των δύο σημείων. Δεδομένων των ομοιοτήτων αυτών, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί διαφορετικού μάκρους των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν αρκεί για να άρει την ύπαρξη έντονης οπτικής ομοιότητας.

82 Από ηχητικής απόψεως, επιβάλλεται, κατ' αρχάς η διαπίστωση ότι και τα οκτώ γράμματα του σήματος MUNDICOR περιλαμβάνονται στα σήματα MUNDICOLOR.

83 Δεύτερον, οι δύο πρώτες συλλαβές των αντιπαρατιθέμενων σημείων που σχηματίζουν το πρόθεμα «mundi» συμπίπτουν. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί εκ νέου ότι συνήθως η προσοχή του καταναλωτή κατευθύνεται κυρίως στην αρχή της λέξεως.

84 Τρίτον, σύμφωνα με τους κανόνες συλλαβισμού και τονισμού της ισπανικής γλώσσας, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία συντίθενται από τέσσερις και τρεις συλλαβές αντίστοιχα, δηλαδή «mun-di-co-lor» και «mun-di-cor» αντίστοιχα και τονίζονται και τα δύο στις τελευταίες συλλαβές «lor» και «cor» αντίστοιχα. Τα γράμματα που σχηματίζουν την τελευταία συλλαβή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, δηλαδή το «cor», περιλαμβάνονται στο σύνολό τους στα προγενέστερα σήματα και συγκεκριμένα στις δύο τελευταίες συλλαβές τους. Οι συλλαβές «lor» και «cor» στις οποίες καταλήγουν τα δύο σημεία έχουν κοινό, εκτός από το φωνήεν «o» στο οποίο και τονίζονται, το τελικό σύμφωνο «r», το οποίο στην ισπανική γλώσσα προφέρεται πολύ έντονα. Οι ιδιαιτερότητες αυτές δημιουργούν ηχητικές εντυπώσεις που παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα.

85 Κατόπιν των ανωτέρω, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί υπάρξεως των επιπλέον γραμμάτων «lo» και μιας επιπλέον συλλαβής στα προγενέστερα σήματα δεν επιτρέπει την εξουδετέρωση της έντονης ηχητικής ομοιότητας μεταξύ των σημείων, η οποία πρέπει να εκτιμηθεί βάσει της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί η όλη εκφορά τους.

86 Όσον αφορά τη σύγκριση από εννοιολογικής απόψεως, το τμήμα προσφυγών, με την προσβαλλομένη στην υπόθεση T-183/02 απόφαση, έκρινε μεταξύ άλλων ότι «η διαφορά μεταξύ της πολύ συγκεκριμένης εκφράσεως του "El Corte Inglés" και της απλής και συνηθισμένης καταλήξεως "cor" είναι τόσο μεγάλη που το κοινό στο οποίο απευθύνεται, το οποίο αποτελείται από μέσους καταναλωτές που έχουν τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικοί και ενημερωμένοι [...], δεν πρόκειται να συνδέσει ούτε να ταυτίσει άμεσα το τελευταίο αυτό τμήμα του [...] [αιτουμένου] κοινοτικού σήματος με την επιχείρηση "El Corte Inglés", όσο γνωστή και αν είναι αυτή» (σκέψη 17 της προμνημονευθείσας αποφάσεως).

87 Με την προσβαλλόμενη στην υπόθεση T-184/02 υπόθεση, το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι «το στοιχείο ["mundi"], παρά το γεγονός ότι χρησιμοποιείται συχνά στον κλάδο της διανομής και της διαθέσεως στο εμπόριο

προϊόντων και υπηρεσιών, δεν είναι κοινός όρος που μπορεί να στερείται διακριτικού χαρακτήρα». Ένα τέτοιο στοιχείο αποτελεί «αναπόσπαστο στοιχείο των σημάτων που αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς, [...] το οποίο ως τέτοιο γίνεται αντιληπτό οπτικώς και ηχητικώς από τον κοινό καταναλωτή» (σκέψη 21 της προμνημονευθείσας αποφάσεως).

88 Πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως αναγνωρίζει στα υπομνήματά του το Γραφείο, δεν υπάρχει σημαντική εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

89 Τα σήματα αυτά έχουν πράγματι κοινή τη λέξη «mundi», η οποία, παρότι δεν ανταποκρίνεται με τη μορφή αυτή σε καμιά λέξη της ισπανικής γλώσσας, παραπέμπει στο ουσιαστικό «mundo» (κόσμος) και στο επίθετο «mundial» (διεθνές, παγκόσμιο), δεδομένης της μεγάλης εγγύτητάς τους, καθώς και της σημασίας τους στα λατινικά.

90 Εντούτοις, ο όρος «mundi» δεν αποτελεί πρόθεμα στα αντιπαρατιθέμενα σήματα, ενώ η ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ τους πρέπει να εκτιμάται βάσει της ικανότητάς τους να προκαλούν συνειρμούς, που μπορεί να διαγνωσθεί σε καθεμιά από αυτές στο σύνολό της. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, ενώ στα προγενέστερα σήματα το πρόθεμα «mundi» συνοδεύεται από το ουσιαστικό «color» (χρώμα), σχηματίζοντας μια σύνθεση η οποία, χωρίς να έχει σαφές και ορισμένο νόημα, παραπέμπει, όμως, σε διάφορες έννοιες (όπως «χρώματα του κόσμου» ή «χρωματιστός κόσμος»), οι οποίες μπορούν να γίνουν αντιληπτές από το κοινό στο οποίο απευθύνονται, στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση το ίδιο πρόθεμα συνοδεύεται από το συνθετικό «cor», όρο που δεν έχει κανένα νόημα στην ισπανική γλώσσα, κατά τρόπον ώστε το σήμα αυτό, παρά την ικανότητα του προθέματος «mundi» να παραπέμπει σε άλλες έννοιες, στερείται τελικά ειδικού εννοιολογικού βάρους για το εν λόγω κοινό.

91 Πρέπει να προστεθεί ότι στα σήματα MUNDICOLOR ο όρος «mundi» δεν φαίνεται να είναι απαραίτητα το κυρίαρχο στοιχείο από εννοιολογικής απόψεως, δεδομένου ότι συνδέεται με έναν άλλο όρο («color») που διαθέτει ακόμη εντονότερο εννοιολογικό περιεχόμενο (χρώμα). Επιπλέον, όπως επισήμανε στα υπομνήματά του το Γραφείο, ο όρος «mundi» χρησιμοποιείται συχνά για τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων και υπηρεσιών. Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν μπορεί να συνιστά εννοιολογικό σύνδεσμο μεταξύ των επίδικων σημάτων κατά τρόπον ώστε να συνάγεται η εννοιολογική ομοιότητά τους.

92 Κατόπιν των ανωτέρω, δεν χρειάζεται να εξεταστούν τα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η παρουσία του προθέματος «mundi» και στα δύο σημεία δεν δημιουργεί εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ τους, ούτε να γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας να ζητήσει το Πρωτοδικείο πληροφορίες από το Γραφείο.

93 Δεύτερον, είναι σκόπιμη η παρατήρηση ότι οι εννοιολογικές διαφορές που παρουσιάζουν τα επίδικα σήματα μπορούν να εξουδετερώσουν σε μεγάλο βαθμό τις οπτικές και ηχητικές ομοιότητες που υπάρχουν μεταξύ των σημάτων αυτών. Μία τέτοια εξουδετέρωση, ωστόσο, προϋποθέτει ένα τουλάχιστον από τα επίδικα σήματα να έχει για το οικείο κοινό, σαφή και συγκεκριμένη σημασία, έτσι ώστε το κοινό αυτό να μπορεί να την αντιληφθεί αμέσως, και το άλλο σήμα να μην έχει τέτοια σημασία ή να έχει σημασία εντελώς διαφορετική [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen Corp. κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 54].

94 Επιβάλλεται, ωστόσο η διαπίστωση ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούνται στην επίδικη περίπτωση.

95 Πράγματι, αφενός τα σήματα MUNDICOLOR, καίτοι διαθέτουν την ικανότητα να παραπέμπουν σε συγκεκριμένες έννοιες, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν σαφή και συγκεκριμένη σημασία για το οικείο κοινό (βλ. ανωτέρω, σκέψη 90).

96 Αφετέρου, το σήμα MUNDICOLOR στερείται επίσης τέτοιας σημασίας και, κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με τον προβαλλόμενο εννοιολογικό σύνδεσμο μεταξύ των σημείων που λήγουν σε «cor» και της δικής της επωνυμίας El Corte Inglés δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όποιο και αν είναι το κύρος της προσφεύγουσας στην ισπανική αγορά, το γεγονός ότι είχε τη δυνατότητα να καταχωρίσει κάποια σήματα με κατάληξη «cor» δεν αποδεικνύει ότι το ισπανικό κοινό συνδέει με την προσφεύγουσα οποιοδήποτε άλλο σημείο που λήγει σε «cor» και ιδίως το σήμα MUNDICOR του οποίου ζητείται η καταχώριση, ενώ το τμήμα προσφυγών ορθώς υπογράμμισε στην προσβαλλόμενη στην υπόθεση Τ-183/02 απόφαση, την εννοιολογική διαφορά μεταξύ της εκφράσεως «El Corte Inglés» και του απλού συνθετικού «cor» (βλ. ανωτέρω, σκέψη 86). Η προσφεύγουσα, προκειμένου να αποδείξει τη σύνδεση αυτή στο πνεύμα του οικείου κοινού, προσκόμισε ενώπιον του Γραφείου και στη διάρκεια της παρούσας αντιδικίας μόνον απλούς ισχυρισμούς, που δεν στηρίζονται σε αποδεικτικά στοιχεία.

97 Έτσι, η προσφορά αποδείξεων της προσφεύγουσας για να διαπιστωθεί το πλήθος των εθνικών σημάτων με κατάληξη «cor» των οποίων είναι δικαιούχος —πέραν του ότι είναι απαράδεκτη, καθότι η αποδοχή των αποδείξεων που παρουσιάζονται για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου αντίκειται στο άρθρο 135, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας [βλ. υπ' αυτή την έννοια, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, Τ-128/01, DaimlerChrysler Corporation κατά ΓΕΕΑ (μάσκα αυτοκινήτου), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18]– πρέπει να απορριφθεί και ως αλυσιτελής.

98 Εξάλλου, δεν μπορεί να παραγνωριστεί ότι τα επίδικα σήματα έχουν κοινό το πρόθεμα «mundi», το οποίο παραπέμπει σε συγκεκριμένες έννοιες (βλ. ανωτέρω, σκέψη 89), γεγονός που, παρότι δεν αποτελεί σύνδεσμο ικανό να

δημιουργήσει εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων αυτών (βλ. ανωτέρω, σημείο 91), περιορίζει, πάντως, την εννοιολογική τους διαφορά. Πρέπει να σημειωθεί, συναφώς, ότι στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση το πρόθεμα αυτό είναι, εν πάση περιπτώσει, το κυρίαρχο στοιχείο από εννοιολογικής απόψεως.

99 Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι υπάρχει μεταξύ των επίδικων σημάτων εννοιολογική διαφορά τέτοια που να εξουδετερώνει την έντονη οπτική και ηχητική ομοιότητα.

100 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα επίδικα σημεία είναι όμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

— Επί του κινδύνου συγχύσεως

101 Εφόσον γίνεται δεκτό ότι τα φέροντα τα επίδικα σήματα προϊόντα και υπηρεσίες ταυτίζονται ή είναι σε μεγάλο βαθμό όμοια και εφόσον αποδείχθηκε ότι και τα σήματα αυτά προσομοιάζουν, δεδομένων ιδίως των έντονων ηχητικών και οπτικών ομοιοτήτων τους, υπάρχει a priori κίνδυνος συγχύσεως στην αντίληψη του οικείου κοινού.

102 Εντούτοις, στην υπόθεση Τ-184/02, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην επίδικη περίπτωση ο κίνδυνος συγχύσεως δεν πρέπει να εκτιμηθεί αποκλειστικά βάσει των ομοιοτήτων ή των διαφορών μεταξύ των επίδικων σημείων, αλλά και σε σχέση με τη σύνδεση των σημείων αυτών, στη χρήση που τους

γίνεται στην αγορά από τον δικαιούχο τους, με άλλα λεκτικά ή γραφολογικά στοιχεία που δεν αποτελούν μέρος του καταχωρισμένου σήματος. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συνδέεται πάντοτε με την επωνυμία του, η οποία είναι γνωστή, και ότι η Iberia χρησιμοποιεί το σήμα της συνδέοντάς το με την επωνυμία της, εξίσου γνωστή στην Ισπανία, ή με άλλα λεκτικά στοιχεία που προσδιορίζουν σαφώς την εμπορική προέλευση του σημείου, έτσι ώστε να μην υφίσταται πρακτικά ο κίνδυνος συγχύσεως στο πνεύμα των καταναλωτών.

103 Η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί.

104 Πράγματι, όσον αφορά, πρώτον, την προβαλλόμενη σύνδεση μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και της επωνυμίας της προσφεύγουσας, ήδη στη σκέψη 96, ανωτέρω, διαπιστώθηκε ότι κανένα στοιχείο δεν προσκομίστηκε από την προσφεύγουσα προκειμένου να αποδειχθεί ότι γίνεται πράγματι τέτοια σύνδεση στο πνεύμα του οικείου κοινού. Επιπλέον, όσον αφορά την αναφορά της προσφεύγουσας στην πρόθεσή της να χρησιμοποιεί πάντοτε το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση σε συνδυασμό με την επωνυμία «El Corte Inglés», αρκεί να αναφερθεί ότι η αίτησή της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αφορά μόνον το λεκτικό σημείο MUNDICOR, μη συνδεόμενο με κανένα άλλο στοιχείο, έτσι ώστε η προβαλλόμενη αυτή σύνδεση να παραμένει αδιάφορη.

105 Δεύτερον, το γεγονός που προβάλλει η προσφεύγουσα ότι το σημείο MUNDICOLOR χρησιμοποιήθηκε από τη δικαιούχο του Iberia σε συνδυασμό με άλλα λεκτικά ή εικονιστικά στοιχεία δεν ασκεί καμιά επιρροή στην εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού. Πράγματι, όσο παραμένει δικαιούχος του προγενέστερου σήματός της, η Iberia μπορεί κατ' αρχήν να χρησιμοποιεί το λεκτικό σημείο που περιλαμβάνεται στο σήμα αυτό ως τέτοιο, χωρίς να το συνδυάζει με άλλα στοιχεία, και μπορεί να επικαλεστεί το προστατευόμενο αυτό σήμα, με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 43, παράγραφος 2,

του κανονισμού 40/94 για να αντιταχθεί στην καταχώριση ενός κοινοτικού σήματος που δημιουργεί κίνδυνο συγχύσεως με το σημείο αυτό κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.

106 Κατόπιν των ανωτέρω, ορθώς το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 μεταξύ του σήματος MUNDICOR, του οποίου ζητείται η καταχώριση, και των προγενέστερων σημάτων MUNDICOLOR. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και στις δύο υποθέσεις ο ισχυρισμός περί παραβάσεως του άρθρου αυτού, χωρίς να χρήζει εξετάσεως, στην υπόθεση T-184/02, το ζήτημα της προβαλλόμενης φήμης του προγενέστερου σήματος της Iberia —το οποίο έθεσε η παρεμβαίνουσα για να στηρίξει τον ισχυρισμό περί υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως στην επίδικη υπόθεση, βάσει της προπαρατεθείσας στη σκέψη 67 νομολογίας—, ούτε να εκτιμηθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως με το άλλο προγενέστερο σήμα επί του οποίου στήριξε την ανακοπή της η Iberia, ήτοι του διεθνούς εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει τους όρους «mundi» και «color».

107 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι υπό κρίση προσφυγές πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

108 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο και η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει τις προσφυγές.**

2) **Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Tiili Mengozzi Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Μαρτίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

V. Tiili